

WALKING BY FAITH

„Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“ (Jn 20,29)

Keď Ježiš odchádzal z Jericha, pri ceste sedel slepý muž a žobral. Keď počul, že okolo prechádza zástup, opýtal sa, čo sa deje. Povedali mu: „Ide tadiaľto Ježiš Nazaretský.“ Nato slepec začal kričať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Mk 10,48)

Kri

stus lieči slepého muža – LE SUEUR, Eustache (WGoA)

Tí, ktorí mali zrak, vnímali Ježiša len ako „Ježiša Nazaretského“, „tesárovho syna“ (Mt 13,55). No žobrák, ktorý bol slepý, vo svojom srdci spoznal, že je to „Ježiš, syn Dávidov“ a nahlas vyznával svoju vieru. Duch Svätý nám slovami

svätého Pavla hovorí, že „žijeme vo viere, a nie v nazeraní“.
(2 Kor 5,7)

Na moje duchovné cvičenia raz prišla jedna 62-ročná žena. Bola slepá. Keď prišla za mnou, povedala mi: „Páter, šesťdesiat rokov som vnímala svet očami. Pred dvoma rokmi som prišla o zrak. Teraz však dokážem vidieť Ježiša svojím vnútorným zrakom.“ Napriek tomu, že stratila zrak, bola celkom spokojná. „A nábožnosť so spokojnosťou je naozaj veľkým ziskom.“ (1 Tim 6,6)

V našom živote je dôležitý zrak viery, ktorý nám umožňuje všetko vidieť tak, ako to vidí Boh. Keď chceme pozerať 3D film, musíme si nasadiť špeciálne okuliare. Podobne je to aj so zrakom viery. Žalmista píše: „Nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo jeho rúk.“ (Ž 19,2) Krása stvorenstva, ktorú vnímame fyzickými očami, by nám mala otvoriť vnútorné oči, aby sme v nej spoznali dielo Božích rúk. Bez viery nemôžeme pochopiť túto pravdu.

Len ak máme vieru, môžeme vidieť Božie ruky vo všetkom, čo sa deje v našom živote. Zrak viery nás oslobodzuje od mnohých problémov v živote, ako sú starosti, smútok, sklamanie či depresia. Ak si uvedomíme, že BOH, náš Otec, vo svojej prozreteľnosti dopustil všetko pre naše dobro, potom môžeme spolu so svätým Pavlom vyznať svoju vieru vo všetkých ťažkých okolnostiach: **„Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“** (Rim 8,28). Jób v Starom zákone mal takúto vieru, aj keď zakúšal ťažké skúšky, a preto na podpichovanie a posmešky svojej ženy mohol povedať: „Azda máme len dobré brať od Pána, a zlé prijať by sme nemali?“ (Jób 2,10)

Raz, keď sa učeníci plavili po rozbúrenom mori, uvideli akúsi postavu kráčať po vode a vykriekli: „Mátoha!“ Bol to však Ježiš, ktorý kráčal k nim a uistil ich: „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“ (Mt 14,27) Učeníci mali zrak, no Ježiša

nespoznali. Žobrák Bartimej bol slepý, a predsa Ježiša spoznal. A ako som na tom ja? Sú aj moje fyzické oči otvorené, ale duchovné oči slepé?

Modlime sa:

***„Pane, otvor mi oči, Ježiša vidieť chcem,
vystrieť ruky a dotknúť sa ho,
povedať mu, že ho milujem.
Pane, otvor mi uši, nauč ma počúvať.
Pane, otvor mi srdce, chcem Ježiša milovať.“***

Fr. J. Mariakumar